

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 73

Utgitt 2 desember.

1919

Bruksregler

20 novbr.

for Feios bygdealmenning,

approbert av Landbruksdepartementet 20 november 1919.

§ 1.

Ingen hugst av barskog må foregå, uten at almenningsstyret og skogforvalteren har samrådd derom, og utvisningen er foretatt av skogforvalteren eller den, han dertil bemyndiger. Utvisningen skjer ved at de til hugst bestemte trær påslås et merke ved roten og oppe på stammen. Av løvskog må heller ingen hugst foregå, uten at almenningsstyret og skogforvalteren har samrådd derom, og anvisning er foretatt av skogforvalteren eller den, han dertil bemyndiger.

§ 2.

Enhver bruksberettiget, som ønsker å åvirke i almenningen, har innen hvert års 31 mai å innsende skriftlig andragende herom til styret. I andragendet må angis, hvor og hvortil trematerialene skal anvendes. Styret behandler de innkomne andragender og sender dem med erklæring til skogforvalteren, som derefter i samråd med almenningsstyret bestemmer årets hugstkvantum. Styret har efter utvisningen for barskogens vedkommende og anvisningen for løvskogens vedkommende enten å fordele det utviste og anviste eller selge det underhånden eller ved auksjon til de bruksberettigede til fremdrift for egen regning eller også å la hugsten og driften foregå for almenningskassens regning og efterpå enten å fordele det åvirkede eller selge det underhånden eller ved auksjon til de bruksberettigede.

Hvad der av årets hugstkvantum således ikke blir optatt

20 novbr. av de bruksberettigede, skal almenningssstyret på beste måte avhende til inntekt for almenningsskassen enten ved salg på roten eller ved fremdrift for almenningsskassens regning.

§ 3.

Skogforvalteren bestemmer efter konferanse med almenningssstyret for hvert år tiden for utvisning og hugst.

Almenningssstyret skal for hvert år vedta en tariff, hvorefter der svares avgift til almenningsskassen av de materialer, som fordeles til de bruksberettigede, og som ikke selges underhånden eller ved auksjon.

§ 4.

Under hugsten og kjøringen eller løpingen plikter enhver å behandle den gjenstående skog med størst mulig varsomhet og benytte de av skogvesenet og styret anviste fremdriftsveier og oplagsplasser. All unødigg skade erstattes almenningsskassen.

Det ved utvisningen påslåtte røtmerke må ikke vekkluges eller beskadiges.

§ 5.

Alt åvirke må være bortført fra almenningen innen den av styret i hvert enkelt tilfelle gitte frist. I motsatt fall tilfaller det almenningen igjen.

§ 6.

Trematerialer og ved, som er solgt eller utvist til de bruksberettigede i deres egenskap som sådan, må ikke overdras eller anvendes på annen måte enn til husbehov og gårdsfornødenhet.

§ 7.

Styret forvalter almenningsskassens midler og avlegger hvert år regnskap, som innsendes til skogforvalteren til gjennemsyn.

§ 8.

Til å føre tilsyn med almenningen og kontrollere hugsten m. v. er styret berettiget til å anta en mann, der for hver arbeidsdag kan tilstås en passende godtgjørelse av almenningsskassen.

§ 9.

20 novbr.

Styret har å påse bruksreglene overholdt og å anmelde mulige overtredelser. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

Lov

29 novbr.

om forandring i lov nr. 3 av 18 juli 1917 om maksimalfrakter med tilleggslov av 14 april 1919 nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 november 1919 sålydende:

I.

Paragraf 1 i lov nr. 3 av 18 juli 1917 om maksimalfrakter med tilleggslov av 14 april 1919 skal herefter lyde således:

§ 1.

Kongen kan beslutte, at maksimalfrakter fastsettes for transport med norske skiber i fart fra fremmed havn til Norge for alle varer eller visse sorter varer.

Den mindreinntekt, som efter 1 januar 1918 opstaar ved, at et skib må seile til maksimalfrakt i forhold til de skiber, som seiler i annen fart, blir å godtgjøre ved årlig utligning på samtlige norske registreringspliktige fartøier i fraktfart, berunder ikke medregnet fartøier i norsk innsjø- eller kystfart. Utligningen skjer på grunnlag av bruttoregistertonnasjen.

De nærmere regler om utligning og utbetaling av erstatningsbeløpene fastsettes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Kongen eller den, han bemyndiger, kan treffe bestemmelse om forskuddsvis utligning samt om nedsettelse og eftergivelse av utlignede beløp.

Fraktenes og erstatningsbeløpenes størrelse fastsettes likeledes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger — for fraktenes vedkommende efter innstilling fra den i § 3 nevnte kommisjon.

De skjønsmessige avgjørelser, som måtte foranlediges ved utligningen, treffes av et av Kongen opnevnt erstatningsstyre.

29 novbr. Innbetalingen av utlignede beløp skjer til Norges Re-
derforbund, som også besørger utbetalt de fastsatte erstat-
ningsbeløp. Innbetalingen må skje senest 30 dager, efterat
meddelelse om utligningen er sendt. Oversittes fristen, be-
tales en halv procent rente for hver påbegyndt måned efter
fristens utløp.

For riktig betaling av de utlignede beløp er den besty-
rende reder ansvarlig.

I mangel av betaling kan det utlignede beløp med på-
løpne renter inndrives efter samme regler som formues- og
inntektsskatt til statskassen. Til sikkerhet for de utlignede
beløp has derhos panterett i vedkommende fartøi med pri-
oritet som fastsatt for skatter og offentlige avgifter av fast
eiendom.

Utlignet beløp pliktes innbetalt og kan inndrives, selv om
utligningen er innbragt til prøvelse for domstolene. Be-
riktigelse finner i tilfelle sted efter endelig dom.

Skjønnsmessige avgjørelser vedkommende utligningen og
fastsettelsen av erstatningsbeløpene kan ikke prøves av dom-
stolene.

Hvad foran er bestemt om utlignede beløp gjelder også
for forskuddsvis utlignede beløp.

Intet rederiselskap tillates oppløst eller slettet av skibs-
registret, for dets forpliktelser efter denne lov er opfylt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 29 november 1919.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

29 novbr.

Kongelig resolusjon

av 29 november.

I. De kongelige resolusjoner av 26 august og 8 de-
sember 1916 angående fastsettelse av maks-
imalpriser og andre prisreguleringsbe-

stemmelser opheves, forsåvidt de fremdeles må 29 novbr. anses gjeldende.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

29 novbr.

av 29 november.

I. I medhold av § 1 i lov om maksimalfrakter av 18 juli 1917, jfr. tillæggslover av 14 april 1919 og 29 november 1919, bestemmes:

Der fastsettes maksimalfrakter for transport til Norge med norske damp- og motorfartøier av

- a) mineralske oljer (hele laster) i bulk fra Nord-Amerika og
- b) mineralske oljer og produkter derav fra Chile og Peru i bulk.

Fraktene er kr. 80,00 fra Canada og U. S. havn nordenfor Cape Hatteras og kr. 90,00 fra U. S. Gulf havn, alt pr. tonn à 2240 lbs. og fra Chile og Peru kr. 125,00 pr. tonn à 1016 kg.

II. Provisianeringsdepartementet bemyndiges i medhold av nevnte lovs § 4 til i særlige tilfelle å dispensere fra de fastsatte maksimalfrakter.

III. Nærværende resolusjon trer i kraft den 29 november 1919 kl. 1 em. (Kristiani tid).

De nye frakter gjelder: Alle skibninger, hvis konossementer er datert efter kl. 1 em. den 29 november 1919 (Kristiani tid).

Samtidig opheves de ved kongelig resolusjon av 20 mai 1919 fastsatte maksimalfrakter for mineralske oljer og produkter derav fra Chile og Peru i bulk.

De ved kongelig resolusjon av 20 mai 1919 fastsatte bestemmelser om lastning, losning og betaling av frakter finner tilsvarende anvendelse.

Kongelig resolusjon

29 novbr.

av 29 november.

I. I medhold av § 1 i lov av 29 november 1919 om forandring i lov av 18 juli 1917 om maksimalfrakter med tillæggslov av 14 april 1919 bemyn-

29 novbr.

diges Provianteringsdepartementet, eller den, dette departement dertil bemyndiger:

- a) til å fastsette de nærmere regler om utligning og utbetaling av erstatningsbeløpene,
- b) til å treffe bestemmelse om forskuddsvis utligning samt om nedsettelse og eftergivelse av utlignede beløp,
- c) til å fastsette erstatningsbeløpenes størrelse.

II. De skjønsmessige avgjørelser, som måtte foranlediges ved utligningen, treffes av det ved kongelig resolusjon av 7 november 1919 opnevnte styre.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.